

Sygn. akt VIII Gz 14/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie :

Przewodniczący – SSO Wojciech Wołoszyk

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2017r.

w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. P.

o zwolnienie od kosztów i ustanowienie pełnomocnika z urzędu do sprawy o ogłoszenie upadłości

na skutek zażalenia wniesionego przez dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 4 stycznia 2017 r. , sygn. akt XV GUo 69/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 6 czerwca 2016 r. SR w Bydgoszczy zwolnił uczestnika z kosztów sądowych w sprawie o ogłoszenie upadłości (sygn. akt XV GUo 27/16) oraz prawomocnie oddalił wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. W dniu 9 listopada 2016r. uczestnik złożył ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów i ustanowienie pełnomocnika z urzędu do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, argumentując, iż nie wie co ma robić, ma wiele długów i leczy się psychiatrycznie. Dnia 14 listopada 2016r. sąd wezwał uczestnika do uzupełnienia braków wniosku oraz wskazanie, jakie okoliczności zmieniły się po dniu 3.08.2016 r. w terminie 7 dni pod rygorem oddalenia wniosku. Dłużnik nie wykonał zarządzenia sądu.

Wniosek uczestnika o zwolnienie od kosztów z dnia 9 listopada 2016 r. podlegał zatem odrzuceniu , gdyż został już wcześniej zwolniony od kosztów sądowych. Dlatego też sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji. W myśl art. 117 § 1 kpc strona zwolniona przez Sąd od kosztów sądowych w całości lub w części może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Stosownie zaś do treści art. 117 § 5 kpc sąd uwzględni wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny. Oceniając potrzebę przychylenia się do wniosku o ustanowienie pełnomocnika dla strony, sąd powinien brać pod uwagę z jednej strony stopień skomplikowania danej sprawy, z drugiej zaś strony faktyczną zdolność wnioskodawcy do własnego działania w toczącym się postępowaniu. Udział pełnomocnika w sprawie sąd może w szczególności uznać za potrzebny, gdy strona wnosząca o jego ustanowienie jest nieporadna, ma trudności z samodzielnym podejmowaniem czynności procesowych albo gdy sprawa jest skomplikowana pod względem faktycznym lub prawnym (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z 23 września 1964 r., II PZ 46/64, NP 1965, nr 5, s. 56). W ocenie Sądu uczestnik wykazał, iż jego sytuacja rodzinna i majątkowa nie pozwala na poniesienie kosztów wynagrodzenie adwokata lub radcy prawnego. Jednakże uczestnik nie wykazał, iż udział pełnomocnika w sprawie jest potrzebny, gdyż nie odpowiedział na zarządzenie sądu w przedmiocie uzupełnienia braków wniosku.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd na podstawie przepisu art. 117 § 5 kpc a contrario orzekł, jak w punkcie 2 sentencji.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł dłużnik wnosząc o ustanowienie pełnomocnika. Dłużnik wskazywał, iż leczy się u psychiatry, bierze silne leki, boi się upadłości, a prawnik winien mu pomóc.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie okazało się niezasadne.

Słusznie SR wskazał, iż uwzględnia się wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny. Nie było w niniejszej sprawie podstawy do wyznaczenia dłużnikowi pełnomocnika z urzędu skoro we wniosku dłużnik w żaden sposób nie wykazał, iż leczy się psychiatrycznie. Nie przedłożył jakiegokolwiek zaświadczenia lekarskiego, nie uzupełnił braków wniosku. W zażaleniu także ogólnikowo tylko powoływał się na leczenie psychiatryczne, nie uprawdopodobniając w żaden sposób tej okoliczności. Należy wskazać, iż była to jedyna nowa okoliczność, na którą powoływał się dłużnik w obecnym postępowaniu. W sprawie o sygn. XV GUo 27/16 prawomocnie oddalono wniosek dłużnika o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, nie było zatem podstaw do ponownej oceny całości sytuacji dłużnika.

Zażalenie podlegało zatem oddaleniu w myśl art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc w zw. z art. 35 Prawa upadłościowego.